

Kramerius 5

Digitální knihovna

Podmínky využití

Knihovna poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny není možné bez případného písemného svolení knihovny.

Hlavní název: **Čechoslovan**

Vydavatel: **V. Švihovský**

Vydáváno v letech: **1911-[1918], 1911, 20.04.1911**

Číslo ročníků: **1, 11**

Číslo výtisků: **1, 11**

Datum vydání čísla: **20.04.1911**

Identifikátor ISSN: **2414-9373**

Stránka:

Ivanoviče.

Naše osada Ivanoviče leží v Žitomířském újezdě, Volynské gubernie. Založena byla v r. 1874 přistěhovalými Němci, od kterých jsme v r. 1874 část pozemků koupili. Přijeli jsme do Ruska mezi 1870—73 rokem a jsme všichni ruskými příslušníky.

Celkem českých rodin v osadě je 39, obec smíšená česko-německá. Obyvatelstva v osadě 192, z nichž mužů 103 a žen 89. Pozemků máme 315 desjatín. Kupovali jsme půdu špatně vzdělanou a dosti mokrou za 120 až 150 rub., nyní se platí u nás 300 — 400 r. za desjatínu. Zaměstnáváme se všichni rolnictvím, mnoho se pěstuje chmel a sadařství je rozvíjeno. Hospodářských strojů máme: žacích 15, mlatičích 30, secích 1. Umělá hnojiva se používají málo.

Továrny u nás nejsou žádné. Obchod je zastoupen obchodníkem se smíšeným zbožím a obchodníkem s hospodářskými stroji. Z řemeslníků máme 3 kováře, 1 truhláře, 1 koláře, 3 tkalce a 2 zedníky.

Majetkové poměry naše jsou obtočné a většina občanů je dosti zámožná.

Své školy nemáme a posíláme své děti do české školy v Okolku, Gramotní jsme všichni, umíme číst a psát česky i rusky. Dva hoši z naší osady chodí do duchovní školy a dva již jsou pravoslavné duchovní. V r. 1888 přijali jsme všichni pravoslavnou víru.

Máme dosti českých knih a čteme rádi. Odebíráme několik časopisů českých a ruských, též 2 listy americké.

Spolky u nás nejsou.

Náš vliv na ruské osadníky byl značný; naučili se od nás hospodářiti, pěstují již nyní mnoho chmele, sejí jetel a vikev a používají hospodářských strojů, které dříve se od nás vypůjčovali, nyní však si již pořídili své. Zijeme s nimi v poměru velice přátelském a ve styčích dobrých.

V. Krátký.

Okolek.

Osada (деревня) Okolek nalézá se ve Volynské gub. v Žitomířském újezdě, pošta Rudňa — Vol. Byla zakoupena 27 května 1880 r. ruskými příslušníky: Vlad. Krejzou, Vlad. Vrbatou, Vlad. Lukavským, Jos. Andresem, Jos. Knytkem, Jos. Sutam, Ad. Vrbatou, Mat. Sládkem a druh. Obyvatelstvo je ryze české sestává ze 47 rodin českých. Celkem čítá osada 273 obyvatel, z nichž 136 mužů a 137 žen. Původně bylo zakoupeno 596 desjatín, nyní máme již 797 desjatín. Celý

pozemek byl obýván 18 polskými rodinami (volně žijícími), které užívaly nepatrné částky. Kromě toho při dvoreci bylo okolo 10 desjatín orné půdy, ostatní bylo zarostlé lesem. Rozumí se, že hospodářství takové neslo málo užítu. Po zakoupení majetku, přistěhovalci musili dříve (soudně) postarat se o vystěhování obyvatel (вольно живущих), později se z lesa vytvořila orná půda, která v nynější době dává dosti velký výnos. Desjatina při zakoupení stála 83 rub., později 260 rb. a nyní má cenu 300 rb. a více.

Nejvíce se pěstuje: obilí (pšenice, žito a oves), chmel, sadařství a chov dobytka. Převážně jest zastoupeno pěstování chmele a obilí; sadařství jest též rozvinuto náležitě.

Do nynější doby používá se zcela málo umělých hnojiv. V obci jest: 7 secích strojů, 21 žacích, 34 mlatičích složení, 36 řezaček na slámu a všechno jiné náčiní hospodářské; neschází u nikoho odštědivka na mléko.

Jsou dva obchody se smíšeným zbožím, 1 živnostník, řemeslníci: 2 kováři, 2 obuvníci, 2 truhláři a 1 krejčí.

Továrny zde není.

Majetkové poměry jsou značné; zámožnost se čítá od 500 do 30.000, prostředně po 9-ti tisících.

Škola jest ministerská (od 1908 rok). Vyučuje se pouze rusky; škola jest jednotřídní s 3 odděleními a navštěvuje ji 53 českých žáků; navštěvují školu všechny děti (ruských dětí zde není).

Všichni občané umějí číst a psát: starší čtou a píší česky a mládež česky i rusky, negramotných zde není. 2 navštěvují vysoké školy, též je několik se středním vzděláním.

Obyvatelé jsou vesměs pravoslavného vyznání (jiných není), pravoslavi přijali Češi dne 15 července 1888 r.

V každé rodině se čte česky i rusky. Odebírá se: Milotický hospodář, Pražské hospodář. listy, Chmelářské listy, Český Rolník, Свѣтъ, Вѣржевыя Вѣдомости, Волянь, Dobrá Kopa a jiné. Kromě toho jest zařízena česká i ruská knihovna.

Od roku 1905 působí „Hasičský spolek, který má 22 členů. Spolek si pořídil všechny potřebné nástroje a náčiní jako: 2 stříkačky, 3 čtyřkolové vozy, háky, žebříky a jiné.

Vliv Čechů na hospodářský vývoj okolního obyvatelstva jest značný; oni řídí se ve všem podle rolníků Čechů: zakládají chmelnice, zavádějí hospodářské stroje: žací, mlatič a jiné, pěstují lepší druhy koní a hovězího dobytka, někteří

pěstují stromy a vysazují zahrady. Rozumí se, že všechno převzali od nás Čechů. Okolní obyvatelé pěstují již „кормовыя травы“, kdežto vzdálenější nemají o něčem podobném pojmu.

Zdejší Češi žijí s domorodým obyvatelstvem na vzájem v přátelských poměrech; třenic dosud nebylo žádných. Smíšený sňatek jest zde jeden, děti ale jsou vychovány česky.

Ze Semidub. Dne 11. dubna večer vypukl požár na faře v Plosee u Dubna. Oheň se rychle šířil a padl jemu za obět všechny stavby náležející k faře. Jenom horlivé obětavosti Semidubských hasičů patří zásluha, že zachráněn byl dřevěný kostel, stojící jenom ve vzdálenosti 15 sáhů od hořící fary. Rychlá a účinná pomoc Semidubského sboru, přispěvavšího k požáru, zachránila dalšímu šíření se ohně. Oheň povstal patrně následkem neopatrného zacházení se světle. Škoda činí 4300 rublů a je částečně kryta pojištěním. Na podnět Semidubských občanů darováno p. bátjuškovi Bojakovskému 38 r. 50 kop. na částečné hrazení jeho soukromých škod. V ohni vzal za své všechnen jeho majetek: 18 kusů dobytka, všechny hospodářské stroje a nářadí. Jedna osoba utrpěla při ohni popáleniny na obličejích a rukou a byla ihned dopravena do nemocnice.

Me — — l.

Do Dubna i okolí. Dne 1. května koná chmelářský spolek schůzi stran zřízení spolkové záložny, která bude svým členům poskytovat půjčky na mírný úrok. Na první schůzi přihlásilo se za členy na 40 osob. Každý člen vloží do pokladny 29 rublů (možno i po částech), a v pádu potřeby může si vypůjčiti 300 rublů. Naši pěstitelé chmele zajisté si dovedou vypočísti, oč výhodnějším je státi se členem záložny, poskytující půjčky na mírný úrok, než obracet se ke známým „dobrodincům“, kteří poskytují půjčky tak, že veškerý zisk klopnotné práce zůstane v jejich rukách.

Z Borjatina. První jarní bouřka. V pátek dne 15. dubna rozpoutala se nad naší krajinou silná bouřka. Hrozivá mračna valila se směrem od jihozápadu. O třetí hodině snesl se při neustálém hřímání silný déšť s malými kroupami velikosti hrachu. Když již bouře ustávala, posledním bleskem zasažena byla stodola B. Albrechta, která okamžitě vzplanula. Ze stodoly oheň přešel na těsně přiléhající kolnu a na střechy kamenných stájí a obytného stavení. Úsilím domácího hasičského sboru